

HOSPODÁŘSKÉ NOVINY

SPECIÁLNÍ PŘÍLOHA

UDRŽITELNÁ SPOLEČNOST

Fenomén opravárenství

Dle chystané legislativy
Evropského parlamentu
budou muset firmy vyrábět
věci tak, aby šly opravit.

Testujeme regenerativní zemědělství

Nejlepší, co můžeme v daném
místě pro ekologii udělat, je
naučit místní, aby sami doká-
zali hospodařit udržitelně, říká
Michiel Kernkamp,
CEO Nestlé.

► Rozhovor

Zuzana Keményová
zuzana.kemenyova@economia.cz

Mladí chtějí udržitelnost, ale ne za více peněz, říká CEO Nestlé

V potravinářském průmyslu platí, že v něm neexistuje jednoduché řešení, a to ani ve snaze o ekologii. Když zrušíme obaly, abychom se zbavili odpadu, jídlo se zkazí a vyhodí dříve, než dorazí na náš pult. Tento problém se snaží vyřešit i švýcarské Nestlé, které je z hlediska tržní kapitalizace největší potravinový koncern na světě. Ve střední a východní Evropě jej už třetím rokem vede Michiel Kernkamp, zkušený manažer, který v potravinářském byznysu působí přes dvacet pět let. „Cítíme, že především mladí lidé chtějí udržitelnost. Nechtějí za ni ovšem platit víc,“ říká Kernkamp.

HN: Nestlé je celosvětový potravinářský koncern. Je lehčí dělat rozhodnutí o zelených inovacích v malé firmě, která reaguje pružně, nebo ve velké firmě jako vy?

My jsme svým způsobem vlastně také malá firma. V Česku vlastníme závody jako Sfinx, Zora nebo Krupka, což jsou lokální provozy, které dělají rozhodnutí na místní úrovni. Tedy ne všechno musí vymýšlet a schvalovat naše vedení ve Švýcarsku. Výhodou velkého koncernu je, že má mnoho odborníků, a tedy velké možnosti v expertize. Udržitelnost je velmi odborná věc a potřebujete experty, kteří poradí, co je nejlepším řešením daného problému. A k tomu my jako koncern máme možnosti.

HN: Kdo přesně tyto experty jsou?

Jsou to jak naši interní vědci, tak externí odborníci z univerzit. Ve Švýcarsku například máme speciální institut na výzkum obalových materiálů, ve městě Lausanne zase sídlí naše oddělení výzkumu a vývoje. Nejen ve Švýcarsku, ale po celém světě nám funguje vlastní síť vědecké spolupráce na inovacích spojených s udržitelností. Naši vědci se zabývají tématy, jako je bezpečnost potravin, technologie obalových materiálů, a mnoha dalšími. Některé inovace se pak uplatňují lokálně, některé na celoevropské úrovni a některé globálně. Problém potravinářského průmyslu je ale ten, že je to velmi komplexní téma a prakticky nikde nenajdete jednoduché řešení, nic v něm není černobílé. Pokud například chcete prospět zaměstnancům, místním komunitám farmářů a také planetě, potřebujete k rozhodnutí mnoho odborných expertiz a výzkumů.

HN: Jak to u vás funguje? Častěji vy voláte do Švýcarska s vašimi nápady na ekologické inovace, nebo je směr spíš opačný?

To záleží případ od případu. Pokud například vidím příležitost tady ve středoevropském regionu podporovat regenerativní zemědělství (přírodní obdělávání polí bez těžké techniky a chemických prostředků – pozn. red.) a možnost navázat spolupráci s lokálními partnery, tak to navrhnou našemu vedení ve Švýcarsku. Pokud naopak pracujeme na celosvětovém plánu cílů v oblasti udržitelnosti do roku 2050, je komunikace oboustranná.

HN: Vždy, když vidím tyhle závazky, že do určitého roku se zvládne to a to, jsem trochu skeptická. Je hezké, že podle plánu chcete být do roku 2050 emisně neutrální; ale kdo průběžně kontroluje plnění těch cílů a kdo si v roce 2050 vzpomene, aby kriticky zhodnotil, co se podařilo a co ne?

Tohle hodnocení jsme zadali externě, neděláme to my sami. My pracujeme na naplnění cílů a dodržování závazku kontroluje externí firma, například South Pole, která počítá celkové emise. Další výpočty ověřují a verifikují. Máme jasné cíle a ke každému z nich máme podcíle, které jsou měřitelné. Také přebíráme zodpovědnost za naše suroviny. V potravinářském průmyslu se až 70 procent emisí CO₂ vytváří při získávání a zpracování surovin, například cukru, mléka, kaka, kávy a podobně. To všechno pochází ze zemědělství, takže pokud uděláte změny v zemědělství, můžete velký podíl CO₂

ušetřit. Při orbě půdy ztrácíte organický materiál a také půda ztrácí schopnost vázat CO₂. I proto jsme se zavázali podporovat regenerativní zemědělství, které hospodáří bez orby a těmito ztrátám zabraňuje.

HN: A kde konkrétně regenerativní zemědělství podporujete?

Naším cílem je, aby se do roku 2030 celkem 50 procent našich klíčových surovin pěstovalo pomocí regenerativního zemědělství. A kde? Kdekoli to bude možné. Pracujeme na tomto konceptu tady v České republice, v Polsku, možnosti hledáme v Maďarsku a také na evropské a celosvětové úrovni. Chceme navázat spolupráci s lokálními farmáři, protože my jako Nestlé žádná pole nevlastníme.

HN: Nedávno jste vydali zprávu, že Nestlé investuje 25 miliard do udržitelné kávy. Jenže vy odebíráte kávu v masovém měříku; jak můžete prověřovat podmínky každého jednotlivého farmáře, který vám kávu dodává?

Jednoduše. Ve městě Tapachula v Mexiku například máme vlastní agronomy. Právě v Mexiku nyní realizujeme náš plán s názvem Nescafé Plan 2030, podle kterého by do roku 2025 mělo 20 procent kávových zrn pocházet z regenerativního zemědělství a do roku 2025 by veškerá káva měla být pěstována udržitelně. Přímo na místě tedy máme už nyní mnoho našich lidí, kteří pomáhají farmářům zavádět udržitelné metody hospodaření. Naši lidé také dohlížejí na plantáže a na to, aby se kávovníkové keře pěstovaly s co nejmenšími vstupy, tedy spotřebou vody, hnojiv a pesticidů. Přímo v místech, kde jsou plantáže, jsme také zřídili experimentální farmy, kde se testuje, co je v dané lokalitě pro kávovníky nejlepší. Pomáháme farmářům

zvýšit výnosy a zároveň s tím zavádět udržitelné principy pěstování kávy. Z našeho pohledu je tohle to nejlepší, co můžeme pro ekologii v daném místě udělat – naučit místní, aby sami dokázali hospodařit udržitelně.

HN: A podařilo se vám již na místě dosáhnout konkrétních výsledků?

V našich provozech jsme snížili emise CO₂ oproti roku 2010 o 46 procent a spotřebu vody o 53 procent. Vyšlechtili jsme 15 odolnějších a silnějších druhů kávovníků a za deset let jsme farmářům předali 235 milionů rostlin. Posílili jsme dohledatelnost kávových zrn až ke konkrétní farmě. Desetitisícům farmářů jsme poskytli vzdělání v ekonomii a obchodu.

HN: Kolik peněz investuje Nestlé do zelených inovací?

Investujeme 3,2 miliardy švýcarských franků (79 miliard korun – pozn. red.). Z toho 1,2 miliardy franků půjdou na zavádění principů regenerativního zemědělství. To jsou naše závazky od roku 2020 do roku 2025.

HN: Které oblasti inovací jsou pro vás nejvíce důležité?

Jak už jsem řekl, 70 procent celkového množství našich emisí pochází ze zemědělství, takže pro nás je opravdu důležité přetvořit zemědělství do regenerativní formy, která je emisně mnohem přijatelnější. A dále je to systém recyklace. Začínáme přemýšlet více cirkulárně a nemyslíme jen my jako Nestlé, ale i celkově spotřebitelé. Pokud máme surový materiál, což je káva, pak pokud chceme, aby si uchoval ty nejlepší vlastnosti, musí se tato surovina chránit. Až jedna třetina všech potravin, které se na světě vyprodukuje, totiž končí nikoliv v žaludku lidí,

~
U kávových plantáží jsme zřídili farmy, kde testujeme regenerativní zemědělství.

ale v odpadu. Za tím stojí obrovské množství vody, emisí a tak dále, které se vyplývají zbytečně. I proto právě v oblasti food waste a cirkularity vidíme velkou příležitost pro inovace.

HN: Co tedy proti food waste děláte?

Zprv je k tomu třeba velmi efektivně nastavený dodavatelský řetězec. Pokud například víme, že se část našich spotřebitelů stala flexitariány (lidé, kteří omezují konzumaci masa a nahrazují ho rostlinnými potravinami; flexitariáni si vybírají potraviny podle lokální dostupnosti, aby omezili délku dodavatelského řetězce, a zároveň se při výběru masa zajímají o jeho původ nebo způsob chovu – pozn. red.), pak musíme zajistit, že farmář, který stojí na začátku řetězce, tomu přizpůsobí svou výrobu. Proud informací o nabídce a poptávce musí být efektivní. Zároveň se snažíme zajistit, aby se vstupy do našich továren rovnaly výstupům, tedy redukuje odpad z naší vlastní výroby. A také se snažíme zajistit, aby suroviny, které nám farmáři dodají, byly dobře chráněny. Měly vhodný obal, a tedy i delší životnost.

HN: Když mluvíte o obalech; co konkrétně v tomto ohledu vyvíjíte?

Co se týče obalů, vytýčili jsme si v tomto smyslu velmi konkrétní cíle. Například do roku 2025 chceme zajistit, aby 100 procent obalů našich výrobků bylo jednoduše recyklovatelných, tedy

Michiel Kernkamp je původem z Nizozemska. Do Nestlé nastoupil v roce 1995, a to do jedné z poboček v Kuala Lumpur v Malajsii. CEO pro střední a východní Evropu se stal v říjnu 2020. Foto: HN – Lukáš Bíba

vyrobených z jednodruhového materiálu. Masivně teď investujeme do vývoje obalů, aby se daly recyklovat co nejjednodušeji. Stejně tak se zaměřujeme na redukcí obalového materiálu, spolupracujeme se třetími stranami, například s vládami jednotlivých států a se zástupci systémů sběru tříděného odpadu, aby se nám dařilo získávat obaly zpátky. Je ale třeba si uvědomit, že pokud bychom nepoužívali vůbec žádné obaly, potravin by se vyhazovalo výrazně víc.

HN: Tím se dostáváme k tématu kávových kapslí. Nemůžu se zbavit dojmu, že používat jednorázovou hliníkovou kapsli, když káva se dá pohodlně uvařit i bez kapsle, zrovna udržitelné není. Přitom Nestlé na prodeji kávy v kapslích staví významnou část svého byznysu.

V kávové kapsli najdete přesně navážené množství výroby jednoho espressa, takže nepoužíváte kávy zbytečně moc, tím pádem jí nevyhazujete zbytečně moc. Také vody spotřebujete přesně tolik, kolik je třeba na jeden šálek kávy. Navíc hliník, ze kterého jsou kapsle vyrobeny, je jedním z nejlépe recyklovatelných materiálů. Máme propracovaný systém sběru kapslí, kdy použité kapsle házíte do speciální nádoby, kterou kurýr při dodávce nové kávy od vás vybere. Máme také po celém Česku 1600 sběrných míst, kde lidé mohou použité kapsle odevzdat. Putují rovnou do recyklace a vznikají z nich kapsle nové.

HN: Jak velký podíl z celkového množství prodaných kapslí se vám daří takto vybrat zpátky?

V České republice se k nám vrátí zpět 28 procent hliníkových kapslí, na Slovensku je to 40 procent. Chceme tato čísla zvyšovat.

HN: Co ostatní vaše výrobky? Snažíte se nacházet řešení, která by byla zcela bezobalová?

Zabýváme se výzkumem několika možných řešení, mezi nimiž je i bezobalové. Prozatím jsme ale v tomto směru perfektní řešení zcela bez obalu nenašli. Obaly na potraviny jsou velmi složitá a komplexní věc, potřebujete posuzovat mnoho dat, řešíte celý cyklus dané potraviny, takzvaně from farm to fork, tedy od farmáře,

**V našich
provozech jsme
snížili emise CO₂
oproti roku 2010
o 46 procent
a spotřebu vody
o 53 procent.**

původu potraviny, až na konzumentův stůl. Tady je třeba nechat emoce zaparkované před dveřmi a řídit se fakty. Na vyzkoušení nových řešení a postupů také musíme spolupracovat s ostatními v řetězci. V supermarketu Albert na Chodově nyní například testujeme prodej kávy do vlastní nádoby, kterou si lidé přinesou. Zatím ale nejsme úplně přesvědčeni o tom, že

by tohle byla v současné chvíli ta nejvhodnější cesta. Nejsme si jisti, že sypání kávy do nádoby, kdy se velká část vysype mimo, je optimální. Jsem původem Nizozemec a minulý rok jsem se na Vánoce vypravil do Amsterdamu. Byl to covidový rok, takže všichni nakupovali dárky online. Pár dní po Vánocích byl Amsterdam totálně zavalený odpadem z krabic, ve kterých kurýři dováželi lidem zboží z e-shopů. Je to podobná ukázka toho, jak to dopadne, když není systém nastavený optimálně.

HN: Co vaši dodavatelé? Snažíte se využívat lokální zdroje surovin?

Ano, když to jde, využíváme vždy místní suroviny. V Česku je to například cukr. Bohužel nám ale čeští dodavatelé hlásí, že letos nebude cukru dost, takže určitou část budeme muset importovat ze zahraničí.

HN: V Evropě je teď trendem recyklovat kávovou sedlinu. Jeden start-up v Německu z ní například vyrábí hrnky na kávu, v Česku už se také zformovala iniciativa pro sběr a recyklaci sedliny. Co Nestlé? Vyvíjíte nějaké snahy v tomto směru?

Ano. Z recyklované kávové sedliny vyrábíme třeba tenisky. Podrážku mají z materiálu, který má hnědou barvu, protože obsahuje použítá kávová zrna. Celkově kávová sedlina je velmi cenný materiál. Dejte ji například do zahrady, kde funguje jako výborné hnojivo a také jako odpuzovač koček. Je to kouzlo, které znali už naši rodiče a prarodiče.

HN: Jakým dalším zeleným inovacím se věnujete?

Zabýváme se hodně výzkumem jednomateriálových obalů a také obalových linek. Hodně výzkumů také věnujeme obalům na více použití a biodegradabilním obalům, tedy takovým, které se v přírodě samy rozloží. Ale zrovna s nimi je to velmi komplikované, protože samozřejmě nechceme navodit v lidech pocit, že mohou s čistým svědomím odhazovat odpadky do přírody a myslet si, že se za chvíli samy rozloží. Takhle to totiž nefunguje. Ale zabýváme se i inovacemi potravin jako takových, a to hlavně pro lidi, kteří se sice nechťejí úplně vzdát masa, ale chtějí jej omezit. V Krupce jsme například začali vyrábět veganské hamburgery, které pocházejí pouze z rostlinných složek. Spouštíme prodej rostlinných kuřecích kousků, které mají chuť kuřete, ale jsou rovněž vyrobené z rostlin, především z cizrny. Já osobně mám teď rád nový produkt, veganskou obdobu tuňáka, kterou jsme místo tuna nazvali Vuna. Spolupracujeme také s retailery. Teď například nahrazujeme papírové jednorázové stojany na zboží stojany z recyklovaného plastu, které se dají používat znovu a znovu.

HN: Zajímají se čeští spotřebitelé o udržitelnost výrobků? Cítíte v tomto smyslu tlak z jejich strany?

Rozhodně ano, především mladí lidé se o udržitelnost zajímají velmi. My teď ovšem řešíme otázku, jak dosáhnout toho, aby se udržitelné výrobky prodávaly za takovou cenu, již si budou moci dovolit i běžní lidé. Často se totiž stává, že veřejnost sice proklamuje, že touží po ekologických řešeních, ale nechce za ně platit víc.

Inzerce

O EKOLOGII, OBALECH A UHLÍKOVÉ NEUTRALITĚ S LUKÁŠEM J. HORČIČKOU

Firma Servisbal Obaly patří mezi producenty obalů, kteří se je snaží vyrábět ekologickým a udržitelným stylem. Vsadili přitom na vlnitou lepenku. Povídali jsme si o tom s ředitelem Servisbalu Lukášem J. Horčičkou.

Podle čeho se mají zákazníci orientovat, pokud si chtějí vybírat ekologické obaly?

Samozřejmě záleží na materiálu a použití. My věříme ve vlnitou lepenku, ale jiné materiály nezatrácujeme. Ne vždy se dá lepenka nahradit, a někdy může mít nevhodně zvolený papírový obal horší efekt než správný obal z plastu. Na obalech bývají uvedeny značky, které zákazníkovi napoví, z čeho jsou vyrobené, a hlavně jak s nimi nakládat po jejich využití. Jako základ doporučuji se tedy řídit těmito značkami.

Vaše produkce obalů se opírá především o vlnitou lepenku. Proč?

Na obaly z vlnité lepenky jsme vsadili hned od prvopočátku, tedy před téměř 30 lety. Jedná se o materiál se spoustou výhod – je lehký, tvrný a v přírodě snadno odbouratelný. Navíc se dá lepenka opakovaně recyklovat (až 10x). Pro výrobu udržitelných obalů, jak toto slovo vnímáme my, to je tedy velmi vhodná surovina. V Servisbalu však jdeme ještě dál, a obaly vždy navrhujeme s ohledem na efektivní skladování, přepravu, a s důrazem na ergonomii při samotném balení. Díky tomu dokážeme ušetřit nejen množství skladových položek našich zákazníků, ale i celkové náklady na logistiku. I to vnímáme jako náš přínos pro životní prostředí.

Mají vaši zákazníci zájem o ekologické obaly?

Ano, a v posledních dvou letech tento zájem ještě akceleruje. Trendy spojené se snižováním uhlíkové stopy a zavádění reportingu ESG o dopadech na životní prostředí vedou k tomu, že zákazníci více hledají řešení z této oblasti. Zároveň roste povědomí o tom, co je udržitelné opravdu a co jen na oko. Z trhu tak v poslední době vymizely extrémní typy nahnědo barvených fólií, které někteří dodavatelé prodávali jako „ekologické“. Pro nás jsou vyšší nároky trhu příležitostí pro uvádění nových produktů. V poslední době jsme tak na trh přinesli papírové varianty fixačních materiálů a zásilkových obalů. Jako příklad mohu uvést naše řešení EKOBOX – krabici, která splňuje nároky přepravních

služeb, ale nepotřebuje k uzavření žádnou lepicí pásku. Je to jednodruhový obal, takže celý patří do papíru, snadno se recykluje a pokud ho někdo nedej bože vyhodí kam nepatří, jednoduše se v přírodě odbourá.

Je Servisbal nějak zapojen do celosvětové ochrany klimatu?

Jsme přesvědčeni, že ochrana klimatu a problém skleníkových plynů nekončí u bran fabriky. Proto jsme v roce 2021 prošli auditem a nechali si změřit CO₂ stopu naší společnosti. Následně jsme se ji rozhodli kompenzovat investicí do projektu pro bezemisní výrobu energie. Z tohoto pohledu jsme tedy uhlíkově neutrální firma. Na druhou stranu tímhle prohlášením to nemůže skončit. Začali jsme pracovat na dalším snižování uhlíkové stopy a stanovili si další environmentální cíle. Zabýváme se tak množstvím odpadu, spotřebou stretch fólie a samozřejmě také investujeme do opatření na úsporu provozních energií.

V regionu jste poměrně známí podporou různých dobročinných projektů. Projevuje se to nějak i v oblasti ochrany životního prostředí?

V minulosti jsme se zapojili např. do projektu „Nejsem prase“. Teď právě ale hledáme vhodný projekt v regionu, který bychom mohli podporovat dlouhodobě a dával nám opravdu smysl. Do procesu výběru se snažíme zapojit i naše zaměstnance.

Jaký předpokládáte v budoucnu vývoj v oblasti ekologických obalů?

Určitě poroste procentuální podíl recyklátu v obalech a silným trendem je odklon od plastů. Na trhu je už dost alternativ. Dnes není problém třeba koupit papír, který byl vyroben z trávy, desky papírové „pěny“, nebo obaly z mycelia – výsledný materiál připomíná pěnový polystyren, ale je zcela biologicky rozložitelný. Nevýhodou těchto materiálů je jejich vyšší cena, ale tak to u nově vyvíjených materiálů z počátku bývá.

servisbal

**Klimaticky neutrální
Společnost**
ClimatePartner.com/16442-2209-1001

HN060838

► Firmy a ESG

Zuzana Keményová
zuzana.kemenyova@economia.cz

Firmy, nepouštějte se do prvního ESG reportu samy. Najměte si profíka

Téma ESG reportingu začíná v českém průmyslu silně rezonovat. Ze tří písmen, která znamenají životní prostředí (Environmental), sociální oblast (Social) a řízení společnosti (Governance), se stává mantra udržitelnosti, ale také obava, co nová povinnost ESG reportingu bude reálně znamenat.

„Firmy se na nás začínají obracet. Nejvíce je zajímá, jaký dopad bude ESG mít na jejich podnikání,“ říká Laura Mitroliosová, CEO poradenské společnosti CIRA Advisory. „Aktuálně se firmy snaží hlavně získat faktické informace o tom, co je součástí reportu, odkdy se na ně vztahuje povinnost a co se stane, pokud by jim ESG report nevyšel nejlépe. Následně se pak snaží zjistit, jak získají potřebná data, kolik je report bude stát a samozřejmě jaký finanční dopad na ně mohou mít různé úpravy byznysmodelu na udržitelnější,“ dodává Mitroliosová.

Skutečností je, že povinnost ESG reportingu se českých firem dotkne celkem brzy. V první vlně povinného reportování budou zahrnuty firmy, které již teď publikují nefinanční reporty. Většinou se jedná o podniky nad 500 zaměstnanců. Tyto firmy budou mít povinnost vydat svůj první ESG report v roce 2025, tedy za rok 2024.

Ve druhé vlně budou velké firmy splňující dvě ze tří podmínek: buď více než 250 zaměstnanců, roční obrat nad 40 milionů eur, nebo aktiva vyšší než 20 milionů eur. Firmy z druhé vlny budou mít povinnost reportovat od roku 2026 za rok 2025.

~ Uhlíková stopa a změna klimatu pravděpodobně budou společným tématem drtivé většiny ESG reportů.

Do poslední vlny spadají malé firmy kótované na burze. Nebere se tedy ohled na počet jejich zaměstnanců, zisk ani aktiva. Každá firma kótovaná na burze, která neměla povinnost ESG reportovat, tuto povinnost nabude. „Kdy ale povinnost reportovat ESG na dané firmy spadne, přesně nevíme, aktuálně se jedná o možném odložení povinnosti do roku 2028,“ říká Mitroliosová.

Podle dostupných informací povinnost publikovat ESG report dopadne přímo až na 1000 českých firem. „Nepřímě ale ovlivní mnohem

více malých a středních firem, které dodávají své služby a produkty do firem s povinností reportovat. Po těchto firmách se bude jistě vyžadovat alespoň interní publikace informací, které jsou potřebné pro reportování v celém odběratelsko-dodavatelském řetězci – například jejich uhlíková stopa a podobně,“ připomíná Mitroliosová.

Na první ESG si mají firmy najmout experta
ESG report musí firmy zveřejnit ve formě ucelené zprávy podobné výroční zprávě, případně se může stát také součástí výroční zprávy. Nereportuje se nikomu konkrétnímu, jde o to, data transparentně publikovat, aby je viděla veřejnost a obchodní partneři.

„Zpráva bude velmi komplexní a bude popisovat hlavní klimatické a sociální cíle, klimatická rizika, ESG závazky dodavatelského řetězce, uhlíkovou stopu společnosti, ale také třeba počet úrazů zaměstnanců nebo platové poměry ve společnosti vůči platovému mediánu v odvětví,“ dává příklady Ondřej Rybka, expert na nefinanční reporting z poradenské společnosti PwC ČR. Pravdivost údajů bude ověřovat nezávislý a certifikovaný auditor, stejně jako se to dělá u finančních výkazů.

Evropská unie nemá žádný úřad, který by firmám s tvorbou ESG reportu pomohl. „Společnost, která s tímto tématem začíná, si bude muset najmout někoho, kdo je schopen uřídit projekt tvorby reportu a zajistit, že obsahuje veškeré zákonné náležitosti. V prvním roce se jedná o velmi složitý proces a určitě nedoporučuji nikomu, aby se do toho pustil sám bez zkušeností,“ apeluje Rybka.

Zároveň je ale dobré mít interně zaměstnaného člověka, který se tématu udržitelnosti a ESG věnuje průběžně a hledá způsoby, jak udržitelnost dostat do běžného chodu firmy. „U větších firem to může být osoba ESG manažera nebo celých ESG týmů, u menších firem zcela postačí, aby tuto zodpovědnost přijal někdo z vedení a posouval dál do týmu,“ rozvádí Mitroliosová. Doporučuje také nepodceňovat edukaci klíčových zaměstnanců. Vhodná je například ESG Akademie od spolku Změna k lepšímu, do které se zapojila řada odborníků na udržitelnost z českého byznysu a je dostupná online.

Uhlíkovou stopu bude uvádět většina firem
Co přesně bude ESG report obsahovat, je závislé na odvětví, v němž firma působí. „Například stavební firma bude více řešit problematiku stavebních materiálů, bezpečnosti práce a uhlíkové stopy. Oproti tomu módní značky budou pravděpodobně vykazovat témata spojená s dodavatelsko-odběratelským řetězcem, environmentální stopou pěstování plodin, jako je třeba bavlna, a lidskými právy,“ přibližuje Mitroliosová. Ovšem uhlíková stopa a změna klimatu pravděpodobně budou společným tématem drtivé většiny ESG reportů.

Legislativa bude vyžadovat zveřejnění aktuálního stavu, historii za minimálně tři období zpětně a také určení cílů, kterých chce společnost dosáhnout. „K nim se potom bude společnost v dalších letech vyjadřovat a zveřejňovat, jak je v plnění stanovených cílů úspěšná. Pokud nebude cíle plnit, výrazně to sníží důvěryhodnost společnosti do budoucna,“ dodává Rybka.

Report pak bude klíčový například pro banky, pojišťovny, investory a zejména pro zákazníky. „Většina firem se bude snažit mít dodavatelský řetězec složený z firem, které se chovají odpovědně, protože to má přímý vliv i na udržitelnost jich samých,“ zmiňuje Rybka. Některé banky a pojišťovny například už teď nastavují výhodnější podmínky půjček a pojistného pro firmy s nefinančními reporty.

„Investory také každým rokem více zajímá dopad firmy na životní prostředí a na společnost. ESG reporty budou pravděpodobně zajímat také média a zákazníci. Jasně se ukazuje, že kdo se tématu ESG věnuje strategicky, je v konkurenční výhodě, snižuje si rizika související s podnikáním a zvyšuje hodnotu své firmy,“ zmiňuje Mitroliosová.

Ze strany EU neexistuje oficiální postih nebo sankce za to, když firmě vyjde „špatné ESG“. „Může se ale stát, že banka dané firmě

letech reportujeme i naši uhlíkovou stopu,“ konstatuje mluvčí KB Michal Teubner.

Například Pivovary Staropramen se nefinančnímu reportingu věnují už pět let. „Téma ESG průběžně monitorujeme a snažíme se získat maximum dostupných informací. Uvědomujeme si, že tento reporting bude daleko obsáhlejší a náročnější. Zda jej budeme řešit pouze interně, nebo ve spolupráci s externí společností, jsme se prozatím nerozhodli,“ vzkázala mluvčí Denisa Mylbachrová.

Škoda Auto HN odpověděla, že bude schopna reportovat dle všech aktuálních požadavků. Největší výzvou pro automobilku bývá časová dostupnost vybraných nefinančních dat a aktuálně velmi dynamicky se vyvíjející reportovací legislativa. „Takzvaný ESG reporting prochází velkou změnou, která může být krátkodobě velmi náročná. Nicméně ji vítáme a jsme přesvědčeni, že nové standardy reportování o udržitelných aktivitách firem přinesou transparentní a srovnatelná data napříč odvětvími,“ ujišťuje mluvčí Škoda Auto Martina Špittová.

Na ESG reporting se připravuje například i petrochemický Orlen Unipetrol a v současnosti vybírá externího partnera, se kterým zprávu sestaví.

Až 1000 firem v Česku Povinnost zveřejnit ESG report se za dva roky dotkne až tisícovky firem. Pokud firma s reportingem začíná, neměla by se do toho pouštět bez odborné pomoci. **Foto: Shutterstock**

poskytne horší úrokovou sazbu, firma nebude atraktivní pro investory nebo může ztratit část zákazníků z důvodu poškozené reputace,“ upozorňuje Mitroliosová.

Firmy: bude to náročné, ale vyplatí se to
Již několik let se nefinančním reportingem zabývají banky. Komerční banka (KB) například s prvním reportem musela nastavit celý sběr dat a musela si určit, jaké údaje potřebuje a kdo je v rámci KB dodá. „Postupně jsme do reportu přidávali více podrobnějších dat. Museli jsme nastavit proces zjišťování informací po celé bance od kolegů z různých útvarů. Například výpočet uhlíkové stopy považujeme za velmi obsáhlou problematiku, ovšem v posledních

Co bude v ESG reportu

- Uhlíková stopa firmy a jejích výrobků.
- Jak firmy plánují odpoutat svůj růst od závislosti na nedostatkových zdrojích.
- Vodní zdroje, nakládání s odpady, ochrana biodiverzity, znečišťování půdy.
- Platové poměry zaměstnanců, rovná práva žen a mužů, protikorupční opatření.
- Informace o dodavatelích nebo o komunitách ovlivněných byznysem dané firmy.
- Uhlíková stopa a změna klimatu pravděpodobně budou společným tématem většiny ESG reportů.

RECYKLACE PLASTŮ

významná součást uskutečňování celosvětové strategie udržitelného rozvoje

Plasty hrají významnou roli v našem současném životě. Poslední generace se s nimi každodenně setkávají od narození až do smrti.

V mnoha ohledech nám život zjednodušují, někde si ho bez nich pomalu neumíme představit jako například při balení potravin, výrobě automobilů elektrotechniky, domácích potřeb, zdravotnictví, stavebnictví a dalších oborech lidské činnosti a spotřeby. Plasty nám přinášejí velký užitek, ale zároveň i starost. Starost související s jejich rostoucí spotřebou a tím co po ní následuje.

V poslední době se na plasty a jejich používání snesla vlna kritiky a téměř opovrzení s tím, že nám znečišťují a ničí životní prostředí. Viníkem, ale nejsou plasty bez kterých se opravdu v mnoha oblastech života již neobejdeme, ale to, jak s nimi my, lidé - spotřebitelé, zacházíme. Většina plastů je totiž velmi jednoduše a vícekrát recyklovatelná a tím znovu použitelná. Důsledná recyklace plastů je cesta k naplňování strategie udržitelného rozvoje a téma, které si vyžaduje naši pozornost a energii.

A právě společnost REMAQ s.r.o. se od začátku svého podnikání zaměřila na efektivní recyklaci plastů, když se rozhodla recyklovat plastový odpad na surovinu, která je svou kvalitou schopna nahradit primární suroviny a tak dlouhodobě přispívat ke snižování spotřeby přírodních zdrojů k jejich výrobě.

REMAQ s.r.o. je se svojí kapacitou cca 40 000 t/rok největším recyklátorem plastů v České republice a hraje významnou roli v rámci evropského recyklačního průmyslu.

REMAQ s.r.o. je v současné době partnerem v několika významných projektech zaměřených na náhradu primárních surovin recykláty. Strategii firmy pro budoucnost je propojit úspěšné podnikání s celospolečensky prospěšnou činností.

PLASTOVÉ RECYKLÁTY PRO BUDOUCNOST

REMAQ

VAFO NAPLŇUJE SVŮJ ZÁVAZEK UDRŽITELNOSTI. KRMIVA VYRÁBÍ S LÁSKOU A ODPOVĚDNĚ K MAZLÍČKŮM A PŘÍRODĚ

Společnost VAFO směřuje k maximální udržitelnosti svých produktů i výrobních závodů. Do roku 2025 chce dosáhnout snížení zátěže svého podnikání na planetu pomocí pěti pilířů. Významné kroky k dosažení stanoveného cíle však společnost učinila již v roce 2022, kdy představuje nové uhlíkové neutrální krmivo Planet Pet Society, zavedla plně recyklovatelné obaly pro více než 70 % svých výrobků, o 70 % snížila výrobu tiskových materiálů z nerecyklovatelných zdrojů a velkých změn dozná i vlajková značka Brit Care. To vše bez vlivu na kvalitu krmiva a proto, aby se péče o domácí mazlíčky stala co nejméně náročnou pro planetu.

Ochrana životního prostředí je ve společnosti velmi diskutovaná. VAFO, výrobce a distributor krmiv pro psy a kočky, jakožto jeden ze zakládajících členů Pet Sustainability Coalition se zavázal dodržovat svoji udržitelnou strategii. V duchu odpovědného podnikání tak VAFO dodržuje ekologický přístup ke své činnosti. Toto předsevzetí reprezentuje pět hlavních pilířů, zahrnujících uhlíkovou neutralitu, recyklovatelné obaly, udržitelnost surovin, využívání obnovitelných zdrojů a zodpovědnost zaměstnanců.

Uhlíkové neutrality VAFO dosahuje postupným snižováním emisí z výroby, ale také cíleným výběrem udržitelných surovin z lokálních zdrojů. Významný krok pro VAFO je také zahájení spolupráce s ekologickými organizacemi 1 % For The Planet nebo My Climate, jejichž prostřednictvím podporujeme projekty na ochranu přírody pomocí kompenzace uhlíkové stopy

VAFO představilo nové obaly z recyklovatelných materiálů s minimální ekologickou zátěží. Do roku 2025 budou veškeré produkty společnosti používat obaly tvořené až z 95 % recyklovatelných materiálů. Od roku 2022 se již 70 % portfolia prodává v těchto obalech. V plně recyklovatelných obalech naleznete například krmiva nové značky Planet Pet Society a vlajkové značky Brit Care.

Výběr správných ingrediencí je důležitý nejen pro zdravé a chutné krmivo, ale i pro udržitelnější chov psů a koček. Maso zůstává i nadále hlavním zdrojem bílkovin v pokrmech lidí a zvířat. Bohužel však právě chov zvířat na maso produkuje obrovské množství skleníkových plynů. Například chov hmyzu má nesrovnatelně nižší uhlíkovou stopu, a pro-

to jej VAFO využívá jako alternativní zdroj proteinu. Do roku 2025 se takto zvýší množství udržitelných ingrediencí v produktech společnosti o 50 %. Krmiva s hmyzím proteinem můžete nakoupit v obchodech již dnes a ukazuje se, že mazlíčci i jejich majitelé si je velmi oblíbili.

Revoluci v oblasti využití udržitelných ingrediencí vyvolává nová řada Planet Pet Society. Tato krmiva obsahují tzv. Second Chance suroviny, vznikající při zpracování masa, jež nelze nadále využít pro lidskou spotřebu. Takto znehodnocených může být až 30 % všech na světě vyprodukovaných potravinářských surovin, přitom však mohou být stále zdravé a prospěšné. Nutričně bohaté ingredience, které by jinak nešly spotřebovat, využívá společnost VAFO do granulí, čímž se významně podílí na boji proti plýtvání potravin.

Společnost VAFO se zavázala též k pokrytí svých energetických nároků z 25 procent obnovitelnými zdroji energie. Úspěšný příklad využívání obnovitelných zdrojů energie ukazuje polský závod Carry Pet Food, který již využívá 25 % energie z obnovitelných zdrojů. Z českých

závodů jako první využije obnovitelné zdroje areál VAFO v Čičenicích, jenž již během roku 2023 bude čerpat energii z velkého množství solárních panelů.

Má-li však být udržitelná strategie dlouhodobě perspektivní, musí k ní aktivně přispívat také zaměstnanci společnosti. Ve svých kancelářských prostorách společnost snižuje dopad své činnosti na planetu. Kromě dalších věcí VAFO maximálně digitalizovalo všechny dokumenty, vizitky nahradily QR kódy a na veletrhy už netiskne žádné propagační materiály.

VAFO již řadu let figuruje jako přední světový výrobce krmiv pro domácí mazlíčky a svou udržitelnou strategii těší též majitele čtyřnohých parťáků. Ačkoliv do roku 2025 má své závazky pevně stanovené, už nyní se podařilo dosáhnout významného pokroku. V budoucnu plánuje stát se ještě zelenější a vzorem pro celý pet food průmysl. To vše proto, že ve společnosti VAFO milují přírodu, stejně jako domácí mazlíčci, a proto ji pro ně chrání. Majitelé čtyřnohých parťáků se tak mohou s lepšími pocity soustředit na společné a hezké chvíle.

ZÁVAZEK UDRŽITELNOSTI 2025

95% recyklovatelných obalů

Snížení uhlíkové stopy

Odpovědné chování zaměstnanců

50% nárůst využití udržitelných surovin

25% udržitelných zdrojů energie

► Ekologické květy

Helena Dostalová
autori@economia.cz

Kupovat řezané květiny v zimě je jako pohádka o dvanácti měsíčkách, říká zakladatelka platformy Výkvět

Původně chtěla vymyslet aplikaci, která by připomínala, že by nebylo marné udělat někomu blízkému radost květinou. Pak Jolanu Teuberovou upoutalo pozadí dovážených květin, což se později přeměnilo v ideu podporovat lokální ekologické pěstování pomocí spolku Výkvět. „Je to hodně zajímavý obor, protože se lidé chtějí vrátit zpátky k půdě, o něco pečovat, starat se o krajinu,“ říká.

Jsou před námi Vánoce, co se děje v eko květinovém světě?

Pěstitele se připravují na další sezonu. Zazimují, sázejí cibuloviny, starají se o půdu. Přes léto hodně suší, takže nyní nabízejí sušené vazby. Pak také pracují s napučenými větvíčkami, barborkami, dá se pracovat i se stále zelenými rostlinami, například břečťanem nebo jehličnany. V době adventu jsou tu věnce, květinové předplatné, poukázky a workshopy. Takže mají co dělat. Samozřejmě jim ale nejvíce vydělá sezona od jara do podzimu. No a my se teď ve Výkvětu intenzivně připravujeme na od-

užitelných třeba na čaj, například u měsíčku. Hledali jsme řešení a narazili na systém PSG – Participatory Guarantee System, což je oficiální alternativa fungující na principu komunitní certifikace, kdy se skupina lidí shodne, že sdílí stejné hodnoty. Následně se vytváří standardy, jež je nutné dodržovat.

Jak to vypadá v praxi?

Členové komunity se navštěvují a navzájem kontrolují, jestli standardy dodržují. Jsme první, kdo v Česku tento systém implementoval. Třeba ve Francii je ale velmi populární. Mohou to být pěstitelé i chovatelé dobytka. Kromě kontroly samotné to přináší i velkou výhodu v tom, že lidé se od sebe vzájemně učí. Probírají oševní plány, škůdce, nástroje, mechanizaci nebo dodavatele. Je ale důležité dodat, že v mezičase se evropská legislativa změnila a certifikovat ekologicky vypěstované květiny je možné i klasickým způsobem. Sice by se dalo říct, že už PSG nepotřebujeme, pro nás je to ale tak hodnotný nástroj pro udržování komunity, že pokračujeme. Někteří členové mají ale zároveň i oficiální certifikaci.

Květinový průmysl je docela děsivý. Oblíbený mýtus je, že květiny pocházejí z Nizozemska. Ona je jich ale většina z Afriky nebo Jižní Ameriky a v Nizozemsku se prodávají na burze. **Foto: Výkvět**

Sbírané květiny podléhají také certifikaci?

Máme svůj kodex sběrače, kde jsou sepsána různá pravidla. Například nesbíráme chráněné rostliny nebo by nemělo být poznat místo, kde se sbíralo. Nechápu například drancování medvědího česneku. Pro mnohé je to úplně samozřejmé, ale nemůžeme z přírody brát a sami jí nic nedat. Pěstitelé sběrem spíše doplňují vazbu, určitě to není gros jejich práce. Sami si pro tyto účely vysazují na pozemcích třeba keře.

Mluvila jste o třech pilířích Výkvětu. Jaký je ten třetí?

K němu teprve výhledově směřujeme. Rádi bychom, aby se naše platforma stala oporou pro státní aparát. Abychom pro tento obor byli styčným důstojníkem. Ale tady nás čeká ještě hodně práce.

Přemýšlíte, že by stát byl zákazníkem ekologických pěstitelů?

Hrozně ráda bych přesvědčila ceremonie typu Českého lva, že je správné podporovat lokální

Hrozně ráda bych přesvědčila ceremonie typu Českého lva, že je správné podporovat lokální pěstitele.

bornou konferenci pro ekologické květinové farmy, která se uskuteční ve dnech 4.–5. 2. v pražském Prostoru39. Zároveň ladíme různé vnitřní procesy organizace.

Co přesně je cílem spolku Výkvět?

Máme tři hlavní pilíře. Jedním je osvěta směrem k veřejnosti, snažíme se ji informovat o tom, co znamená sezonnost, co zrovna kvete a co opravdu mohou reálně koupit na trhu. Zároveň chceme ukazovat realitu globálního květinového průmyslu a vysvětlovat lidem, proč dává smysl pořizovat si lokální, ekologicky vypěstované květiny. Druhým pilířem je komunita pěstitelů, kterou se snažíme podporovat a vzdělávat online přednáškami nebo chystanou konferencí. Máme i vlastní certifikace, protože Výkvět vznikl ve chvíli, kdy v Česku nebylo možné certifikovat ekologicky vypěstovanou květinu. Šlo to jen u květin po-

Ekologicky certifikovaných materiálů je málo. Většina lidí začne pěstovat, protože chce vázat. Když totiž začnou s vázáním, zjistí, že od květin mají kvůli postříkům úplně červené ruce. **Foto: Výkvět**

pěstitele. Byla jsem teď v televizním pořadu, kde jsou na stole každý týden čerstvé lilie. Tak si říkám, že se bavíme o udržitelnosti a okolí tomu úplně neodpovídá. Tohle by nás v budoucnu hodně těšilo, ale momentálně řešíme jiné věci a chybí nám kapacita.

Když si chce eko květinu koupit běžný zákazník, jak složitá cesta ho čeká?

To je různé. Mezi našimi devatenácti členy jsou pouze dva, kteří provozují květinářství. Jde o specifickou problematiku. Udržet v chodu květinářství se sezonními a ekologicky vypěstovanými květinami po celý rok je opravdu oříšek. Nejčastější jsou ale tři způsoby, jak se ke květině dostat. První jsou samoobslužné stánky. Ty můžete dohledat na naší mapě. Tam zajdete, vyberete kytku, zaplatíte a jdete. Další jsou odběrná místa, kdy mnoho pěstitelů dodává své květiny pravidelně do kaváren, obchodů a podobně. Můžete si tam objednat buď konkrétní květinu, anebo jít na blind a rovnou si koupit uvázanou. Třetí způsob je, že si květinu objednáte přímo u pěstitele a buď vám ji doručí, nebo si ji vyzvednete u něj.

Rozhodně to vyžaduje o něco více energie, než když jdete jen tak po ulici a najednou vás napadne zajít do květinářství. Mým ideálem je, aby časem byly ekologické květiny dostupným sortimentem ve většině květinářství.

Vyjde taková květina na více peněz?

To se liší místně i mezi firmami. Každý si jinak cení své práce. Cenotvorba je velké téma. Květiny jsou určitě dražší než konvenční, ale ne výrazně.

Mým ideálem je, aby časem byly ekologické květiny dostupným sortimentem ve většině květinářství.

Proč jste se rozhodla sdružovat ekologické pěstitele, a ne i ty lokální?

Na začátku jsme o tom skutečně přemýšleli. Lokální pěstitelé naší myšlence nejsou tak daleko, chtějí mít v pesticidech nebo herbicidech jen zadní vrátka, protože mnohdy do rostlin investují, berou si úvěry. Napadení škůdcem je může připravit o desítky tisíc. Spoustu lidí ale tyto věci zaměňuje. Myslí si, že když je něco lokální, tak je to skvělé, a to jim stačí.

Kupují od pěstitelů květiny i floristky?

Obor je zatím ještě poměrně malý. Uvažovali jsme o standardech pro floristy, ale když jsme je navrhli tak, abychom nemuseli slevovat z našich ideálů a hodnot, zjistili jsme, že by je nikdo nebyl schopen splnit. Materiálu, který by byl ekologicky certifikovaný, je totiž k prodeji velmi málo. Většina lidí začne pěstovat, protože chce vázat. Když totiž začnou s vázáním, zjistí, že od květin mají kvůli postříkům úplně červené ruce. Když pak chtějí kvalitnější a voňavější materiál, zjistí, že v Česku téměř nic není, a začnou sami pěstovat. Touto cestou se vydá asi 80 procent lidí.

Je vůbec finančně reálné, aby floristi ještě přeproдали?

V tomto směru je trh malinko pokroucený, pokud by totiž prodávali za opravdovou hodnotu květin, zohlednili svou práci a čas, bylo by to pro ně neprodejně. A kdyby to přece jen pro-

dali, floristé by květiny museli nabízet za nesmyslné částky. Proto většina lidí, kteří pěstují, tak i vážou. Ale bývá to neúnosné, protože je to jako mít dvě firmy – jedna pěstuje, druhá váže a prodává. Někteří sice i zůstávají u toho, že by jen pěstovali. Nejsme ale tak daleko, abychom byli schopni dodávat palety kytek.

Proč není v pořádku kupovat čerstvé květiny v listopadu?

Pokud se bavíme o místních ekologických květinách, tak ty prostě nejsou. U dovozových je to snadné, květinový průmysl je totiž docela děsivý. Oblíbený mýtus je, že květiny pocházejí z Nizozemska. Ona jich je ale většina z Afriky

nebo Jižní Ameriky a v Nizozemsku se prodávají na burze. Jedna věc je ekologická stopa, protože květiny v letadlech urazí desetitisíce kilometrů, a druhá věc jsou podmínky pro jejich pěstování. Jedno z těchto míst je jezero Naivasha v Keni, krásné jezero, kde žili ptáci, zvířata, lidé zde rybařili. Kolem jezera se začaly budovat květinové farmy. Ty patří nadnárodním společnostem, kterým je jedno, co se s prostředím kolem děje. Jezero je tak nyní úplně mrtvé, protože do něj vypouštějí herbicidy a pesticidy. Lidé pracující na farmách žijí v chudých podmínkách ve slumech, ženy jsou vystaveny sexuálnímu násilí. Africké květiny jsou tak trochu krvavé.

Je obor ekologického pěstitelství perspektivní?

Trošku vnímám jako problém fakt, že květiny jsou v době finanční, sociální i klimatické krize nadbytečné. Dovolíme si je, když je hojnost. Ve chvíli, kdy lidé řeší nedostatek peněz, omezí věci „navíc“. A mezi ty květiny určitě patří.

Určitě je to ale velmi zajímavý obor, protože lidé se chtějí vrátit zpátky k půdě, o něco pečovat, starat se o krajinu. Mnohem více ctí sezonnost. Květiny jsou také zajímavá pěstelská komodita, protože nevyžadují příliš prostoru. V tom by jim zelináři určitě mohli závidět.

Inzerce

HN061428

UDRŽITELNĚ PŘEMÝŠLET A PODNIKAT JE DNES JIŽ SAMOZŘEJMOST

Pro své udržitelné a ESG projekty společnosti hledají vhodný zdroj externího financování, kterým je nejčastěji bankovní úvěr. V Komerční bance si mohou vybrat ze široké nabídky „zelených“ úvěrových produktů a oproti těm běžným získat výhodnější úročení.

Jedním z častých způsobů, jak mohou podniky financovat svůj udržitelný projekt, je využití Zeleného úvěru (Green Loan), s jehož pomocí pak firmy snáze investují do záměrů z oblasti obnovitelných zdrojů energie, zvýšení energetické účinnosti, prevence a snížení znečištění, čisté mobility, úsporných budov apod. Kritéria pro poskytování Zeleného úvěru vycházejí z mezinárodní metodiky a musí být v souladu s taxonomií EU. Komerční banka zájemcům o úvěr poskytuje komplexní poradenství, včetně možnosti čerpání z dotačních programů, a pomůže připravit projekt tak, aby splňoval veškeré požadavky.

Splněním nároků firma získá na atraktivitě

„Jednou z podmínek získání Zeleného úvěru je nutnost doložit transparentní využití finančních prostředků na projekt šetrný k přírodě nebo jinak přínosný (ESG) a také prokázat jeho pozitivní environmentální dopad. V Komerční bance je na oplátku firma zvýhodněna slevou na úrokové sazbě. Čerpání takového úvěru navíc firmu staví do pozitivního světla a zvyšuje její konkurenceschopnost a atraktivitu v očích potenciálních investorů, koncových zákazníků i běžné veřejnosti,“ vysvětluje Blanka Svobodová, Corporate Strategy and Financing TribeLeader.

Provozní financování s cíli udržitelnosti

Přístup k udržitelným financím se podnikům otevírá i v případě, kdy namísto konkrétního účelu chtějí prostředky použít na splnění cílů, které jsou součástí jejich firemní strategie udržitelnosti. Díky úvěru vázanému na cíle udržitelnosti od Komerční banky mohou subjekty financovat záměry, jako je snížení uhlíkové stopy pomocí navýšení výroby energie z obnovitelných zdrojů, snížení množství

odpadu, úspora vody, zvýšení podílu elektromobilů ve firemní flotile, ale také získání certifikace v oblasti bezpečnosti práce a další. Stejně jako u Zeleného úvěru se tento provozní úvěr opírá o metodiku EU a za dosažení cílů udržitelnosti společnost získá bonus v podobě nižšího úroku.

Bližší informace o nabídce úvěrů vám rádi poskytnou bankovní poradci Komerční banky a specialisté v KB Advisory poskytující financování a technickou přípravu udržitelných a ESG projektů.

Energeticky soběstačná budoucnost

Komerční banka patří mezi tuzemské finanční ústavy, jež se otevřeně hlásí k posilování ekologického a společensky odpovědného podnikání v Česku. Jedním z vlastních závazků, který si proto banka stanovila, je dosáhnout do roku 2026 uhlíkové neutrality. „Tento náš přístup se odráží i ve stále se rozšiřující nabídce zelených produktů a projektů, čímž se snažíme podporovat také ostatní společnosti, kterým není lhostejné, v jakém prostředí budou vyrůstat a žít příští generace.“ říká Blanka Svobodová.

Konkrétním příkladem je nový projekt od Komerční banky, ČEZ ESCO a SGEF s názvem Fotovoltaika za korunu umožňující podnikům využívat vlastní zelenou energii bez vstupních investic a administrativní zátěže.

HLAVNÍ VÝHODY PROJEKTU FOTOVOLTAIKA ZA KORUNU

- Pro instalaci FVE nejsou potřeba žádné vstupní investice.
- Instalace FVE na klíč včetně potřebných administrativních záležitostí a povolení.
- Po celou dobu splácení je zajištěn potřebný servis.
- Ochrana před trendem rostoucích cen energie.
- Elektrárna s výkonem 100 kWp uspoří ročně 47 tun CO2.

Pro bližší informace kontaktujte svého bankovního poradce nebo napište na e-mail: fvezakorunu@sgef.cz.

► Opravárenství

Co se rozbilo, to se spraví. Výrobky mají dostat důslednější „právo na opravu“

Anežka Hesová

anezka.hesova@economia.cz

Rozbitý telefon, tiskárna, vysavač, mikrovlnka nebo třeba sekačka na trávu dělají občas starosti každé domácnosti. Jenže opravit výrobek – ať už svépomocí nebo prostřednictvím profesionální služby – není vždy tím nejvýhodnějším řešením. Pokud věc opravit vůbec jde. K tomu totiž výrobek musí být přinejmenším rozmontovatelný, musí být možné sehnat náhradní díly a servisní informace, a to vše za časových a finančních podmínek, které se majiteli vyplátí. Jinak ztratí trpělivost a starý spotřebič vymění za nový.

Těžko chtít po výrobních firmách, aby je tento scénář znepokojoval. Ti, kdo se do útrobní funkčních výrobků dívají nejčastěji, stále ještě mluví o výrobních postupech, které opravám příliš nenahrávají. „Je neuvěřitelné, kolik někteří výrobci věnují energie, aby se zařízení nedalo bez poškození rozebrat,“ sdílí své zkušenosti šéf servisní společnosti I.T.R.A. Roman Hájek. Někteří výrobci podle něj používají spojovací materiál, který bez obtížně dostupného nářadí rozebrat nejde. Jindy je téměř nemožné sehnat potřebné náhradní díly, což je částečně dáno velmi častým uváděním nových modelů na trh. „Důvodem je i globalizace výroby. Výrobce mnohdy příslušné komponenty sám nevyrábí a zařízení pouze montuje z dílů od jiných dodavatelů,“ vysvětluje Hájek. Poměrně často se pak stává, že je výrobek složen z několika málo částí, které se sice jako náhradní díl prodávají, jsou ale sestavené z množství dílčích komponent, které už zakoupit nelze. „Televizní panely v LED obrazovkách například obvykle selhávají kvůli podsvícení. Výrobce však samostatné podsvětlové lišty nedodává, v autorizovaném servisu si musíte koupit celý

ství se recykluje. Evropský parlament proto podpořil přípravu návrhu nové legislativy, která má omezit zastarávání výrobků a co nejvíce prodloužit jejich životnost. Návrh má rozšířit stávající rámec pro ekodesign, aby zahrnoval obsáhlejší škálu výrobků i požadavků, které mají produkty splňovat. Vyrábět věci tak, aby nešly opravit, by tedy mělo být v následujících letech ještě o něco obtížnější. Právo na opravu je v první řadě nástrojem, který má usnadnit život spotřebitelům. Zároveň je ale klíčovým krokem vedoucím k dosažení oběhového hospodářství v rámci Zelené dohody pro Evropu – plánu EU k dosažení klimatické neutrality do roku 2050.

Náhradní díly i pozáruční servis

Některé firmy se už na zpřísnění pravidel připravují a rozšiřují nabídku vlastních servisních služeb. Výrobce domácích spotřebičů BSH třeba nabízí školicí programy pro nezávislé profesionály, kteří chtějí jejich spotřebiče opravovat, a poskytuje jim přístup k veškeré dokumentaci pro opravy. Podpoře opravitelnosti zboží vycházejí někteří výrobci vstříc také nabídkou náhradních dílů nebo prodloužené záruky s možností zakoupit si ji i po uplynutí standardní záruční doby. „Téměř všechny poruchy našich spotřebičů je možné opravit za použití běžně dostupného nářadí a servisní organizace i koneční zákazníci si mohou zakoupit požadované komponenty prostřednictvím našeho internetového obchodu,“ potvrzuje Karel Hrdina ze společnosti Elektrolux. Jiné firmy se snaží v rámci tohoto trendu motivovat své zákazníky k pozáručnímu servisu. „Když po uplynutí záruční lhůty zákazník potká nečekaná oprava a je to dost velká částka, která ho tlačí k tomu, aby přemýšlel o novém spotřebiči, tak mu nabídneme slevu na náhradní díl nebo práci. I když nejsou takové

vé situace časté, máme na to standardizovaný proces,“ uvádí Stanislav Černucký ze společnosti Beko. Firma kromě toho připravuje hlubší digitalizaci procesů, která by měla zákazníkům urychlit a zjednodušit řešení reklamací. „Systém zprostředkuje online zpětnou vazbu i továrnám, které pak budou moci vyhodnotit, jaké součástky mohou způsobovat problémy a co je potřeba ve výrobě urgentně změnit,“ dodává Černucký.

Spotřebiče podraží, ale vydrží déle

Zástupci firem ale upozorňují na to, že zpřísnění pravidel pro opravitelnost zboží bude mít i ekonomické dopady. „Některé značky nemusi být na zavedení nové legislativy připravené a implementace pro ně bude znamenat dodatečné náklady, které budou muset promítnout do kupní ceny spotřebičů,“ varuje Černucký. Spotřebitelům sice změny přinesou delší životnost produktů, dlouhodobou udržitelnost a možnost oprav, podpoří se výroba ekologických spotřebičů, které je možné rozebrat, použítelné komponenty znovu využít a nepoužitelné ekologicky recyklovat, to vše se ale může projevit na vyšší ceně nového spotřebiče. „Je to logický důsledek požadavků Evropské unie i požadavků zákazníků,“ podotýká Černucký.

S přenesením některých nákladů spojených s výrobou opravitelnějšího zboží na spotřebitele Evropská komise počítá. Zkušenosti se stávající směrnici o ekodesignu ale ukazují, že finanční úspory zákazníků v dlouhodobém horizontu bohatě převyší zvýšenou cenu nových spotřebičů. Výrobky budou výkonnější a déle funkční, takže nebude nutné je po krátké době nahrazovat. Změny mají vést i k celkovým úsporám dalších nákladů, mimo jiné i díky nižší spotřebě energie a zdrojů (například vody pro pračky a myčky nádobí), lepším provozním vlastnostem a trvanlivosti.

Odpovědnému přístupu k podnikání musí rozumět především zaměstnanci

Lenka Mašková

autori@economia.cz

Udržitelnost je dnes slyšet ze všech stran, včetně firem, je in. Bohužel někdy i za cenu toho, že udržitelné cíle a aktivity jdou po povrchu a nejsou propojené na vlastní byznys.

U nás v Tchibu se udržitelnosti věnujeme již 16 let. V každém kroku produktového cyklu našich výrobků maximálně dbáme na ohleduplnost vůči přírodě i lidem. Proto podporujeme naše pěstitele kávy a bavlny při přechodu na udržitelné hospodaření a získávání nezávislých certifikací, máme rozsáhlé programy pro textilní továrny v Asii, které cílí na omezování nebezpečných chemikálií používaných ve výrobě nebo zlepšování pracovních podmínek dělníků. Neustále hledáme i nové možnosti, jak pracovat s inovativními udržitelnými materiály nebo recyklovat cenné suroviny, ať už plastový odpad, kávovou sedlinu nebo třeba ananasové listy. Energii tedy vkládáme do toho, aby naše výrobky, které v České republice nabízíme, vznikaly maximálně udržitelně. Například již 98 procent našeho bavlněného textilu je z bavlny z udržitelných zdrojů.

V České republice se mimo jiné zaměřujeme na to, aby našemu odpovědnému přístupu k podnikání rozuměli především zaměstnanci, jelikož to patří mezi hlavní hodnoty firmy. Považujeme za zásadní, aby se udržitelný přístup promítal do všech našich aktivit a projektů. Co

~ Cesta udržitelnosti by nebyla kompletní bez zákazníků.

se týče kávy, která zde neroste, tak pracujeme s naším kávovým know-how a zároveň navazujeme na globální linku vzdělávání farmářů. V rámci projektu Laskavý šálek sdílíme své expertní zkušenosti v oblasti přípravy kávy a komunikace se zákazníky se sociálními kavárnami, které zaměstnávají lidi s handicapem, a podporujeme je tak v jejich podnikání a soběstačnosti. Jde o dobrovolnickou aktivitu. Projekt je pro kavárny zcela zdarma, není podmíněn odběrem naší kávy nebo jiným obchodním vztahem. Ročně takto proškolíme kolem 80 klientů a zaměstnanců sociálních kaváren a zlepšujeme tak jejich vyhlídky na uplatnění na pracovním trhu.

Naše cesta ke stoprocentní udržitelnosti by však nebyla kompletní bez našich zákazníků. Více než třetina Čechů dnes deklaruje, že je pro ně udržitelnost důležitá, na druhou stranu málokdo je ochoten si za ni nějak výrazně připlatit. Proto motivujeme naše zákazníky například tak, že je odměňujeme za nákup kávy do vlastního znovupoužitelného hrnku nebo zrnkové kávy do vlastní nádoby. Navíc kdokoli k nám přijde na šálek kávy, může si vychutnat nejen dobrou kávu, ale i dobrý pocit, že přispívá k jejímu udržitelnému pěstování. V našich kávových barech totiž podáváme pouze certifikovanou kávu. Věříme, že společným dlouhodobým úsilím přispějeme k zachování kávového odvětví a jeho rituálů i do budoucna.

Autorka je CSR manažerkou společnosti Tchibo

~ Elektroodpad je nejrychleji rostoucí kategorií odpadů v Evropské unii, většina skončí na skládce

panel za cenu několika tisíc,“ popisuje Hájek.

Předmětem mnoha spekulací je pak existence takzvaných kazítek, která mají ve spotřebičích záměrně způsobit jejich poškození krátce po uplynutí záruční doby. Tento úmysl výrobců je těžko prokazatelný, Hájek nicméně uvádí, že se ve své praxi opakovaně setkává s postupy, které soustavně selhávají a nepřestávají se používat: „Jako příklad mohou uvést fixační hmotu pro upevňování součástek, která po několika letech vyschne a stane se částečně vodivou. Na nízkonapěťové straně působí poruchy funkce, v síťových zdrojích je poškození fatální.“

Spotřebič pak skončí na skládce nebo v lepším případě ve specializované sběrně, kde ho nicméně čeká recyklace. Podle statistik Eurostatu je elektroodpad nejrychleji rostoucí kategorií odpadů v Evropské unii, přitom jen necelých 40 procent z jeho celkového množ-

Ne vždy se oprava vyplatí Opraváři často bojují s tím, že výrobky není možné bez poškození rozebrat nebo k nim sehnat potřebné náhradní díly za rozumnou cenu.

Foto: Shutterstock